

INDEX CAPITUM.

- P**RÆFATIO ad virum clarissimum Henric.
Lud. Habertum Monmorium Libellorum sup-
plicium Magistrum integerrimum. p. 1.
- CAP. I.** Prima Aristotelis fortuna recensetur, &
explicatur; In qua illius præcipui comburuntur
libri, eorumque lectio interdicitur. 4
- CAP. II.** Primam Aristotelis fortunam antiqui Pa-
tres Ecclesiæ præjudicarunt. 5
- CAP. III.** Nonnihil adhuc expressius, & magis ad
rem subnotatur. Beatus Bernardus, & Otto
Frisingensis Dialectam Aristotelis in Petro A-
baelardo culpant. Galterus Prior Victorinus
contra Abaelardum, Lombardum, Pictavinum
& Porretanum, tanquam homines Aristotelico
spiritu afflatus, scribit. His accedunt Robertus
Corceon & Sigebertus. 28
- CAP. IV.** Secunda Aristotelis fortuna recensetur
& explicatur. In qua persistit vetita combusti-
orum operum lectio, sed Dialectica in publicas
scholas admittitur. 31

C A P. V. In hac fortuna ab antiquorum Ecclesiæ Patrum præjudiciis, & Senonensis Concilii decreto non nihil receditur. Non Aristotelis, sed Beati Augustini Dialectica legebatur antea in scholis Lutetiæ.	32
C A P. VI. Tertia Aristotelis fortuna recensetur & explicatur. In qua combustorum operum lectio prohibetur, donec ab eis error omnis dispunctus fuerit.	33
C A P. VII. Ad hanc fortunam observantur magni ponderis tria.	34
Secunda fortuna componitur cum tertia.	ibid.
Simon Tornacensis propter nimium Aristotelis usum hæreseos accusatus, & alii aliter reprehensi.	35
Albertus & Thomas in vetitos Aristotelis libros scribunt commentaria. Cur id ita factum?	36
C A P. VIII. Secunda Aristotelis fortuna repetitur, & decreto Gregorii Papæ IX. aliqua ex parte derogatur.	37
C A P. IX. Quarta Aristotelis fortuna recensetur & explicatur. In qua nominatim exprimuntur plures Aristotelis libri, qui legantur præter Physicam.	39
C A P. X. Quæ in hujus fortunæ decursum contigerunt, eoque pertinent, enarrantur.	40
B. Thomas à Facultate Theologiæ notatus, quòd Aristotelis verba paullo frequentius usurparit.	41
Clemens Avenionensis Papa quorundam ætatis suæ Theologorum flagitia confixit.	ibid.
	Pari-

Parisiensis Cancellarius in eisdem Theologos invehitur.	42
Parisiensis Cancellarii viam infistit auditor Clamengius.	43
Nicolaus V. à majorum statutis in Aristotele tacitus derogavit.	44
Gravis de Platone & Aristotele contentio inter Card. Bessarionem, & Marcum Ephelinum.	45
C A P. XI. Quinta Aristotelis fortuna recensetur atque explicatur. In qua Cardinalis Totavillæus memoratis in superiori fortuna libris moralem Philosophiam adjecit, sed commentarios de Physico auditu prætermisit.	47
C A P. XII. Nonnulla in hanc quintam Aristotelis fortunam animadvertuntur.	48
Totavillæus à Gregorii IX. decreto non recedit, sed à Provincia in Concilio nonnihil videtur recedere.	ibid.
Totavillæus ex omnibus Academiæ instauratoribus primus est, qui ut Aristotelis Ethica legerentur, constituit. Publica unius Ethicorum Lectoris professio suppressa.	49
De Aristotele Theologicis nimium immixto gravium & eruditorum Scholasticorum Hangesli, Majoris, Almaini, Clichtovei, Pighii, Cani, Maldonati, Trithemii, Francisci Rothomagensis Episcopi, & Facultatis Artium Parisiensis Academiæ querela.	50
C A P. XIII. Sexta Aristotelis fortuna recensetur & explicatur. In qua Ramus, & Aristoteles in arnam descendunt: hic cum laude vincit, ille sine difficultate vincitur: dimicantibus cum Aristotele Francisco I. & nonnullis Professoribus.	58
C A P. XIV. Res quinque ad superiorem fortunam animadvertuntur.	62

Non immeritò Galliea Latinis admiscetur.	62
Neque de causa Rami, neque de facto Francisci R. quicquam pronuntiandum.	63
Franciscus Rex in facto suo dedit exemplum, non accepit.	<i>ibid.</i>
Audomarus Talæus Rami controversiam illustrat.	<i>ibid.</i>
P. Gassendus causam Rami non admodum injustam fuisse re ipsa ostendit.	69
CAP. XV. Septima Aristotelis fortuna recensetur & explicatur. In qua legendus Aristoteles præscribitur.	71
CAP. XVI. Octava Aristotelis fortuna recensetur & explicatur, In qua Philosophus quanto quondam in dedecore, tanto in honore habetur, adversarios persequentibus Academia & Senatu Parisiensi.	72
In Aristotelis oppugnatores Parisiensium Theologorum censura.	73
Parisiensis Senatus decretum.	78
CAP. XVII. Nonnulla in hanc ultimam Aristot. fortunam adnotantur.	79
Prima fortuna comparatur cum ultimâ.	<i>ibid.</i>
Quantum sit ultimæ Aristotelis fortunæ præsidium.	80
Canis de retinenda Aristotelis Philosophia iudicium.	81
Quædam in hoc iudicium animadversio.	84
Ad Canum accedit Bernardus Casertanus Episcopus.	83
Conclusio operis ad eundem Henr. Lud. Habertum Monmorium.	93

DE